

Λαρίσης Ιερώνυμος για Θεοφάνεια: Καλούμαστε να κάνουμε υπακοή στο Θείο θέλημα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου

“Η Εκκλησία είναι χώρος υπακοής, ή καλύτερα εργαστήριο υπακοής. Από εκεί βγαίνουν ψυχές διαμάντια, όπως των Αγίων Πατέρων μας που όλοι ασκήθηκαν στην υπακοή και μας άφησαν παραδείγματα λαμπρά! Κανείς δεν γίνεται Άγιος χωρίς υπακοή στην Εκκλησία και τον προσεκτικά επιλεγμένο πνευματικό του πατέρα. Στην Εορτή των Θεοφανείων ας φωτιστεί ο νούς μας, ώστε να κατανοήσουμε ποιος είναι ο ασφαλέστερος δρόμος στη ζωή μας”.

Αυτά τονίζει στο μήνυμά του για την εορτή των Θεοφανείων ο [Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου](#) κ. Ιερώνυμος.

Μήνυμα του Μητροπολίτη Λαρίσης για τα Θεοφάνεια:

Πρός

Τόν Ἱερό Κλῆρο καί τόν

Εὐσεβῆ Λαό τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοί μου,

Ἐορτάζουμε καί πάλι τή Βάπτιση τοῦ Κυρίου. Κατακλυζόμαστε καί πάλι μέσα στό καταχείμωνο ἀπό τήν πνευματική χαρά τῆς Θεοφανείας, δηλαδή τῆς φανερώσεως τοῦ Ἁγίου Θεοῦ. Κι ἂν περίσου εἴχαμε ἐπικεντρωθεῖ στή φανέρωση τῆς Ἁγίας Τριάδος γιά πρώτη φορά στήν ἀνθρώπινη ἱστορία, φέτος καλό εἶναι νά σταθοῦμε στό ὅτι ἡ Βάπτιση τοῦ Κυρίου εἶναι ἕνα Μυστήριον Ὑπακοῆς! Πολύ ὁμορφα ὁ ὑμνωδός, ὁ Ἅγιος Σωφρόνιος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἀποτυπώνει τήν ἔνστασι τοῦ Τιμίου Προδρόμου νά καταστεῖ Βαπτιστής τοῦ Χριστοῦ: «Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; Πῶς χειροθετήσῃ ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην;». Πῶς μπορεῖ ἕνα ταπεινὸ λυχνάρι νά φωτίσει «τό Φῶς τό ἀληθινόν»; Τόν Ἥλιο τῆς Δικαιοσύνης; Τό Φῶς τό ἀπρόσιτον; Πῶς μπορεῖ ὁ δοῦλος νά ἀκουμπήσῃ κυριαρχικά τό κεφάλι τοῦ Δεσπότη; Ἀσύλληπτα πράγματα! Κι ὅμως, ὁ Χριστός τόν ἐνθαρρύνει ὑπενθυμίζοντάς του ὅτι ἐργάζονται τό θέλημα τοῦ Θεοῦ: «ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην». Δηλαδή, ἄφησε τώρα τίς ἀντιρρήσεις καί μή φέρνεις δυσκολία νά βαπτισθῶ, διότι μέ αὐτόν τόν τρόπο, μέ τόν ὁποῖον ταπεινώνομαι, πρέπει νά ἐκπληρώσω κάθε ἐντολή τοῦ Θεοῦ. Μετά δέ ἀπό αὐτά τά λόγια, ὁ Πρόδρομος βαπτίζει τόν Χριστό καί καθίσταται πλέον ὁ Βαπτιστής Ἰωάννης.

Ὅπως στὸν Εὐαγγελισμό ἡ Παναγία μας ἐξέφρασε κάποιες ἀπορίες, ἔφερε κάποιες ἐνστάσεις, ἀνέπτυξε τήν ἀποψή Της πρὶν καταθέσει τήν ὑπακοή Της, τό ἴδιο βλέπουμε νά κάνει καί στά Θεοφάνεια ὁ Πρόδρομος. Διστάζει, ἐκφράζεται, παρακαλεῖ καί τελικά, μόλις πείθεται ὅτι αὐτό εἶναι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὀλοπρόθυμα προσχωρεῖ σέ αὐτό, πείθεται καί τό ἐκτελεῖ. Ὑπακούει καί ἀναδεικνύει τήν ἀρετή τῆς ὑπακοῆς ὡς ὑπόθεση ἐλευθερίας. Δέν πειθαρχεῖ, οὔτε ὑποτάσσεται, μόνον ὑπακούει, δηλαδή κατανοεῖ τί τοῦ ζητᾶ ὁ Θεός καί ἐλεύθερα ἀποφασίζει νά τό ἀποδεχθεῖ καί νά τό υἱοθετήσῃ. Κι αὕτη ἡ διαλογικὴ σχέση πού χαρακτηρίζει τήν ὑπακοή, διασφαλίζει τήν ἀνθρώπινη ἐλευθερία. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος ὅσο ὑπακούει τό Θεῖο θέλημα. Ὅταν ὑποτάσσεται σέ ἄλλα θελήματα, εἴτε ἀνθρώπων, εἴτε ἰδεολογιῶν, εἴτε ἀκόμη καί στό δικό του θέλημα ὁ καθέννας, τότε ἀκριβῶς ἐπειδὴ αὐτά τά θελήματα δέν ἔχουν τή Χάρη τοῦ Πλάστη καί Δημιουργοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ὡς ἀνθρώπινα εἶναι ἀτελῆ καί ἐλλειμματικά, τότε ὁ ἄνθρωπος δεσμεύει τήν ἐλευθερία του καί καθίσταται ἐξαρτημένος.

Ἡ ὑπακοή εἶναι ἐλευθερία, γι' αὐτό καί διασφαλίζει τή σωτηρία. Γι' αὐτό καί ἡ ὑπακοή εἶναι ἀγώνας, εἶναι οὐσιαστικὴ προσπάθεια πού ὅταν ἐπιτευχθεῖ, καρποφορεῖ πλούσια. Αὐτό τό βλέπουμε κυρίως στό πρόσωπο

τοῦ Χριστοῦ μας. Κι ὁ Χριστός ἔκανε ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Οὐρανίου Πατρός. Τό βλέπουμε σέ πολλά σημεία τῶν γεγονότων τῆς Θείας Οἰκονομίας, τό βλέπουμε καί στό Βάπτισμα, ὅποτε προσέρχεται στόν Ἰορδάνη γιά νά βαπτισθεῖ, καθώς αὐτό ἦταν μορφή ταπεινώσεως γιά τόν ἴδιο πού ὅμως, ἦταν ἐπιθυμία τοῦ Θεοῦ καί Πατρός. Καί ὁ Χριστός ὑπακούει «δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καί διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν»! Καί μας ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν ἀνυπακοή τοῦ Ἀδάμ. Καί δίνει κι Αὐτός παράδειγμα ὑπακοῆς ἐν ἐλευθερίᾳ ὅπως ἡ Παναγία μας κι ὁ Πρόδρομος Βαπτιστής. Ἄν ὅλα αὐτά τὰ Σεπτὰ Πρόσωπα δέν ἔκαναν ὑπακοή, οὔτε ἡ φανέρωση τῆς Ἀγίας Τριάδος θά γινόταν, οὔτε ὁ Χριστός θά μᾶς ἀποκάλυπτε τίς θεῖες ἀλήθειες τῆς διαδασκαλίας Του, οὔτε σωτηρία θά ὑπῆρχε γιά τόν κόσμο καί τόν ἄνθρωπο, οὔτε θά εἴχαμε τοὺς τόσο ἰσχυροὺς προστάτες μας τὴν Παναγία καί τόν Πρόδρομο.

Κι ἐμεῖς καλούμαστε νά κάνουμε ὑπακοή. Ποῦ; Στό Θεῖο θέλημα! Ποιός τό ἐκφράζει; Ἡ Ἐκκλησία Του! Γι' αὐτό ὑπάρχει στόν κόσμο. Πῶς κάνουμε ὑπακοή; Τά πρῶτα βήματα τὰ ἔχουμε ἤδη κάνει μιᾶς πού εἴμαστε βαπτισμένοι. Τά ἐπόμενα εἶναι νά κάνουμε ὑπακοή συμμετέχοντας στά Μυστήρια, ὄχι ὅπως ἐμεῖς νομίζουμε, ἀλλὰ ὅπως ἡ Ἐκκλησία μας διδάσκει. Ἐξομολόγηση, Θεία Κοινωνία κατὰ τοὺς ὅρους τῶν Πατέρων κι ἀπὸ ἐκεῖ καί μετὰ, Προσευχή, Ἐλεημοσύνη, Μελέτη τοῦ Θεοῦ Λόγου, πνευματικός ἀγώνας, ἐργασία τῶν ἀρετῶν! Τό τονίζουμε, ὅπως ἡ Ἐκκλησία μας διδάσκει κι ὄχι ὅπως πολλοὶ καιροσκοπῶντας τὴν ἰδιοτέλειά τους στό Ἐκκλησιαστικό Σῶμα, προσπαθοῦν νά ἐπιβάλουν.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι χῶρος ὑπακοῆς, ἢ καλύτερα ἐργαστῆρι ὑπακοῆς. Ἀπὸ ἐκεῖ βγαίνουν ψυχές διαμάντια, ὅπως τῶν Ἀγίων Πατέρων μας πού ὅλοι ἀσκήθηκαν στὴν ὑπακοή καί μᾶς ἄφησαν παραδείγματα λαμπρά! Κανεῖς δέν γίνεται Ἅγιος χωρὶς ὑπακοή στὴν Ἐκκλησία καί τόν προσεκτικὰ ἐπιλεγμένο πνευματικό του πατέρα. Στὴν Ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἅς φωτιστεῖ ὁ νοῦς μας, ὥστε νά κατανοήσουμε ποιός εἶναι ὁ ασφαλέστερος δρόμος στὴ ζωὴ μας.

Καλά κι εὐλογημένα Θεοφάνεια.

Μέ πατρικὲς εὐχές.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

†Ο Λαρίσης καί Τυρνάβου Ἱερώνυμος